

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 02 •August•, 2015 19:45• - •Last Updated•

••Tuesday•, 18 •August•, 2015 22:01•

ஊர் ஊர் ஊர் ஊர் ஊர் - ஊர் ஊர் ஊர்

இது எண்பதுகளின் தொடக்கத்திலோ அல்லது நடுவிலோ எப்போதோ எழுதப் பட்டது. சரியாகச் சொல்ல இது வளையான பத்திரிகை இப்போது தடிக் கிடத்த பாபில்லை. எந்த அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்து எழுதியது, அதற்கு முன்னும் பின்னுமான நின்னவிரும்பும் நிகழ்வுகளை வதைத்துக் கொண்டு உத்தேசமாக, எண்பதுகளின் இடைவருடங்கல் என்று சொல்ல வேண்டும். எழுதியது ஆங்கிலத்தில். கட்டெது ஒரு ஹிந்தி இதழ். மத்திய அரசின் இதழ். ஆஜ்கல் என்று நினகை கிறனே. ஹிந்தியில் மொழிபெயர்த்து பாதியாகச் சூருக்கி வளையிட்டார்கள். அந்தப் பத்திரிகையின் பிரதியைத் தான்குறிப்பிட்டனே கிடகைக்கவில்லை. பின் வருடங்களில் ஜே. ஸ்ரீ ராமன் என்னும் பத்திரிகையாளருக்கு என்னபை் பிடித்துப் போயிற்று. நான் என்ன எழுதினாலும் அவர் தான்துணை ஆசிரியராக இருக்கும் அருணா ஆஸ்க்ப் அலிதொடங்கி நடத்தி வந்த Patriot என்னும் தினப் பத்திரிகையில் ஞாயிறு பதிப்பில் நடப்பக்கத்து கட்டுரையாகப் பிரசுரித்து விடுவார். அவரைச் சந்திக்கும் போது அங்கு Arts சம்பந்தப்பட்டவற்றைக் கவனிப்பவருடன் (பெயர் மறந்துவிட்டது) பழக்கமறேபட்டது. அவர் ஆசிரியத்வம் ஏற்றிருந்த LINK வாரப் பத்திரிகையில் சாமிநாதன் என்ன எழுதினாலும் போடலாம். வாங்கிவா? என்று அங்கு ரிப்போர்ட்டராக இருந்த நண்பர் வங்கட் ராமனிடம் சொல்லி அனுப்பி, நிஜமாகவே நான் என்ன எழுதினாலும் அதில் பிரசுரமாயிற்று. (யாமினி கிருஷ்ணமீர்த்தி பற்றி எழுதிய கட்டுரையின் முன்னுரையிலும் இதனை எழுதியிருக்கிறனே. எனக்கு நடக்கும் நல்ல விஷயங்களையெல்லாம் கிடகைக்கும் போது ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை சொன்னால் நல்லது. தப்பில்லை) சரி இவ்வளவு நடக்கிறதே என்று Music – the Tamil Tradition என்று ஆஜ்கல் பத்திரிகைக்கு எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரையையும் கொடுத்தனே. அது பிரசுரமாயிற்று. கட்சி மன்றில் ஒரு பகுதி மாதிரம். அது இன்றைய நிலையைச் சொல்வது. இரண்டு பகுதிகளாக இரண்டு ஞாயிறுக்கிழமைகளில். (Patriot, Sunday 8.5.88 /15.5.88) என்னதான் சாமிநாதனைப் பிடித்திருந்தாலும் ஒரு தினசரி எவ்வளவு தான் இடம் கொடுக்க முடியும்? எனக்குத் தெரிந்து சன்னை ஹிந்து பத்திரிகை தான் கிருஷ்ணமனேன் ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்ஸிலில் கஷமீ ர்பற்றிய தீர்மானம் குறித்த நேரத்தில் பாஸாகாமல் தடுக்க மணிக்கணக்கில் பசேக் கொண்டே இருந்தார். அந்த பசேச்சு முழுதையும்

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதன் -•

•••Sunday•••, 02 •••August••• 2015 19:45••• - •••Last Updated•••

••Tuesday•, 18 •August• 2015 22:01•

மபின் று/நான் கு பக கங் களாக் கோ என் னவோ ஹிந் துவில் பிரசுரமாயிற் று. அப் போது கின் னஸ் வொர் ல டு ரிகார்ட் லெ லாம் இரூந் ததோ என் னவோ. இரூந் திரூந் தால் இதுவரெ மீ றப் பதாத் சாதனயாக் அது இரூந் திரூக் கும் . அதன் பிறகு கிட் டத் தட் ட 30 வருடங் களாக் குப் பிறகு இப் போது தான் அந் த கட் டுரெ அத் து எழுதப் பட் ட மூழ்மயில் , ஆங் கிலத் தில் இரூந் தத் துத் தமிழில் மொழிபெயர்க் கப் பட் டு (உஷா வதைத் தியநாதின் தயவினாலும் பொறுமையினாலும்) பிரசுரமாகிற் து.

தமிழில் சங்கீ த விமர்சனம் பற்றிப் பசேமப் போது சூப்பூடுவின் முகம் தான் முதலில் தரிசனம் தருகிறது. பாரபட்சமில்லாமல் தனியமாக தன் மனதுக்குப் பட்டதை எழுதுபவர். விஷய ஞானமும் உள்ளவர். திண்ணை வம்பு பாஷையில் இருக்கும். எத்தகைய தனியம், எவ்வளவு தனியம்! ஓர் உதாரணம் சொல்லலாமா? பத்மா சூப்ரமணியம் தில்லி மாளவியா ஹாலில் ஜய ஜய சங்கரா வா அது? ஆடிய நிகழ்ச்சி. நான் பாரக்கவில்லை. 'அவன் ஒருவன் தான்' என்று கையர்த்திகை மடக்கிச் சூட்டு விரலை மலேநீட்டினாராம். சூப்பூடு எழுதினது, "இது என்ன மத்திரை? புதுசா இருக்கு. மண்ணாக்களாஸ் பையன் எழுந்து நின்று கைதக்கி விரலை நீட்டி," சார், ஒண்ணுக்கு "என்று கடைபது போல இருக்கு." என்று எழுதினார். அவர் ஒருத்தர் தான் இப்படி எழுது முடியும்.

அப்படி வணைடாம். ஆனால் அந்த ததரீயமும் விமர்சன மரபும் இங்கு இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அது நடப்பதில்லை. “உன் காரியத்தைப் பார்த்துண்டு போய்ணைடா, ஊர் வம்பெல்லாம் உனக்கு எதுக்கு,? என்று பாட்டி சின்ன வயசில் திட்டியது கீத வாக்கியம் என்றோ, இல்லலை, இது ஏதோ ஐ.பி.சி பிரிவில் தண்டனைக்கு உரியதோ என்னவோ என்ற பயமோ எல்லா தமிழர்களாக்கும் அவர்கள் DNA லயேபிபிந்திருக்கும் நல்ல பிள்ளையாக ஆகும் குணம்.

எனக்கு இதில் இன்று மூப்பது வருடங்களுக்குப் பின் சொல்ல சில உண்டு.

உஷா வதைத் திய நாதனிடமிருந் தும் கிரிதரன் அவர்களிடமிருந் தும் சில அபிப் ராயங் கள் வந் துள் ளன. பிரசுரத் துக் காகச் சொல் லப் பட் டவன அல் ல. ஆனால் அது இக் கட் டுரன மூடிந் ததும் கொஞ் சம் இந் த “நமக் கனெ் னத் துக் கு வம் பு” மரபன உடதை் துக் கொண் டு மனதில் பட் டதையாரும் எழுதினாலத் தோடும் அவையும் வரவணே டும் என் று நான் விரும் புவனே. அதற் கு நானும் அவர் கள் சூட் டிய குறகைளக் கு எனக் குத் தெரிந் த சமாதானத் தைச் சொல் வனே. அதில் என் குறகைளம் தெரியும். நம் மில் சகஜமாக உரையாடும், கருத் துக் களைப் பரிமாறிக் கொள் ளும் சமூஹம் பண்பும் கலாசாரமும் தோன்றி வளர் வணே டும் எனப் பது என் விரும் பம்.

•Written by - வனெங்கட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 02 •August•, 2015 19:45• - •Last Updated•

••Tuesday•, 18 •August•, 2015 22:01•

என்னுடைய அனகே ஆரம்ப கால புத்தகங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், எனக்கு எதிரான கருத்துக்களை மனச்சாய்வைக் கொண்டவர்களிடம் புத்தகத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் கருத்தை எழுதச் சொல்லி அதை பிரசுரத்துக்கு நேரே அவர்களை அனுப்பச் சொல்வனே. அப்படியே நடந்தும் வந்தது.

எழுதக் கேட்டவர்கள் சந்தோஷமாகச் செய்தார்களே தவிர, அதனால் தமிழ் கருத்துலகில் எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை. வாதங்கள் விவாதங்கள் புத்தகத்திலும் மீண்டும் நான்கோ அன்பர்கள் “பயபுள்ளதே தானே வந்து வலையில் விழறான்யா” என்று உவகையுடன் புகுந்து விளையாடியிருப்பதைக் காணலாம். எப்படியாவது அவர்கள் ஆத்திரம் அடங்கினால் சரி. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் யாரும் என்னைப் பார்த்துச் சீட்டுப் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. புத்திசாலிகள். பலரின் பகையை இப்படித் தான் நான் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். [தொடரும்]

vswaminathan.venkat@gmail.com